

ВЪВЕЖДАНЕТО НА ТАКСА ТЕЛЕВИЗИЯ КАТО ФАКТОР ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА УПРАВЛЕНИЕТО НА НАЦИОНАЛНАТА ТЕЛЕВИЗИЯ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Димитър Колев¹; Иван Пенков²

Резюме:

Статията анализира някои варианти за прилагане на лиценз в Република България. Въз основа на това е предложена годишна сума и начин на прилагане на лиценза за телевизия. Очертани са два възможни сценария за бъдещото финансиране на националната телевизия на България. В първия правителството насочва приходите от лицензи за формиране на независим национален бюджет за телевизия, а във втория те запазват текущото финансиране и добавят към него лиценза за телевизия. Резултатите за мениджмънта на националната медия и обикновените граждани на страната са анализирани и в двата сценария. Направен е обзор на ползите за ръководството на националната телевизия.

Ключови думи: такса телевизия; национална телевизия; мениджмънт; бюджет

JEL: M10; L82; L88

INTRODUCTION OF TV LICENSE AS A FACTOR FOR IMPROVING THE MANAGEMENT OF NATIONAL TELEVISION OF THE REPUBLIC OF BULGARIA

Dimitar Kolev³; Ivan Penkov⁴

Abstract:

The article analyze some options for the aforementioned license implementation in the Republic of Bulgaria. Based on that an annual amount and a facilitation of the TV license has been proposed. Two possible scenarios for the future funding of the national TV of Bulgaria been drawn. In the first one, the government directs license income towards forming an independent national TV budget and in the second they keep the current funding and add the TV license to it. The outcomes for its management and the common citizens of the country have been analyzed in both scenarios. A discussion about the benefits for the national TV management has been done.

Key words: TV license; national TV; Management; budget

JEL: M10; L82; L88

---

¹ Главен асистент доктор, Катедра "Мениджмънт в съобщенията" Висше училище по телекомуникации и пощи, dimitarkolev84@gmail.com

² Главен асистент доктор, катедра „Хуманитарни науки и чужди езици“, Висше транспортно училище „Тодор Каблешков -София, ivanvaskov@gmail.com

³ Chief Assistant PhD, Department of Communication Management, University of Telecommunications and Posts, dimitarkolev84@gmail.com

⁴Chief Assistant PhD, Department of Humanities and Foreign Languages, Todor Kableshkov Higher School of Transport - Sofia , ivanvaskov@gmail.com

1. Въведение

Телевизионната услуга е един от най-често използваните източници за обществена информация. През последното десетилетие тя премина от национална широколентова антена или кабелна телевизия към телевизия с висока разделителна способност (HD), 4K и чрез интернет или IPTV, която позволява на клиентите да гледат на живо или на запис различни предавания. Освен това много клиенти са променили предпочитанията си за получаване на информация чрез популярни уебсайтове за новини.

От друга страна, всяко правителство трябва да се стреми да увеличи независимостта на медиите за благополучието на своите поданици. Един от каналите за това е чрез устойчивото управление на публичната национална телевизия. Проблемът е цената за запазването ѝ, която е относително висока. Възможно решение е въвеждането на телевизионен лиценз, който вече е прилаган в някои от околните страни и обсъждан в публичното пространство в Република България (РБ).

Целта на тази статия е да се определи мнението на българите относно необходимостта от национална телевизия и тяхното отношение към въвеждането на евентуален телевизионен лиценз.

За изпълнението на целта се решават следните задачи:

- разглеждане на публичните телевизионни лицензи за страните от Източна Европа;
- проучване на нагласите към необходимостта от публична национална телевизия и свързаното с нея лицензионно законодателство в Република България;
- съставяне на изводи за бъдещето на обществената телевизия в Република България.

2. Анализ

Според Музея на излъчваните аудио-телевизионни комуникации в Чикаго, САЩ (2013)[1], терминът "лицензионна такса" има две значения, когато се прилага към телевизията. Първият показва средство за подкрепа на цяла телевизионна индустрия. Вторият показва подкрепа за производството на специфични програми.

Когато се прилага в първия смисъл, лицензионната такса е форма на данък, използвана от много страни за подпомагане на местните индустрии за излъчване. Таксата се събира на база притежание и използване на телевизионен приемник и се плаща на редовни интервали (MBC, 2013).

В допълнение, телевизионният лиценз се счита за полезен за свободата на медиите, тъй като отделя публичния телевизионен бюджет от националния, като по този начин води до по-независими национални медии. С нарастването на източноевропейските страни страните въвеждат такъв лиценз или обсъждат неговото прилагане. Обмисля го и българското правителство.

За да се определи правилното му количество и начинът на събиране, са получени и анализирани примери от правителствени решения в съседните страни. Следващата част от това изследване включва проучване сред българското население, за да се определи необходимостта от обществена телевизия и плащането на такса. Накрая са разгледани ползите за управлението на националната телевизия в РБ.

В някои от балканските страни (Източна Европа) - Румъния, Кипър, Северна Македония телевизионният лиценз е премахнат, докато в други той продължава да съществува, като неговият размер и начин на събиране варират в зависимост от това. Един от начините за плащане е като допълнение към сметката за електричество, друг вариант е част от сметките за телефонни услуги или като отделно плащане в националните пощенски станции.

Плащането на телевизионен лиценз като част от сметката за електроенергия се счита за най -добрият начин, тъй като обикновено хората не възприемат данъчната тежест като толкова висока. Примери за телевизионни лицензи в този регион могат да се видят в Таблица 1.

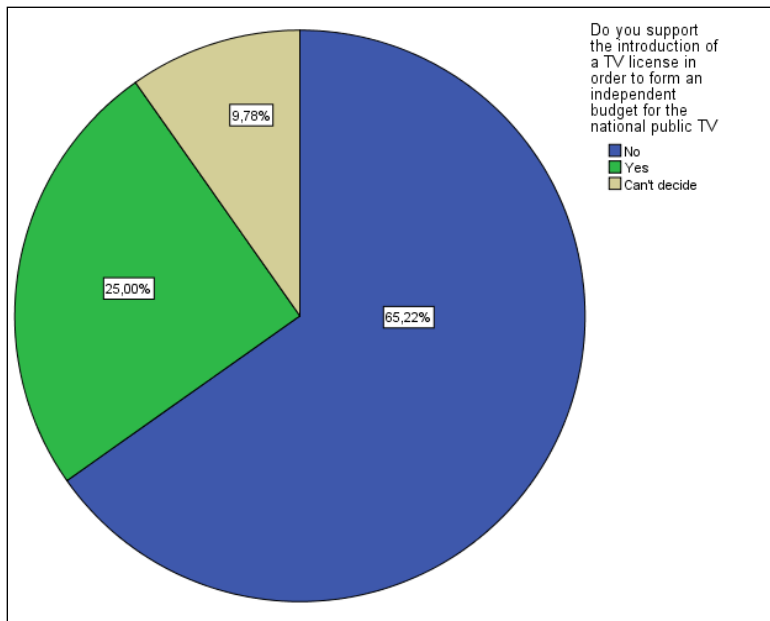
Таблица 1: Годишна такса телевизия спрямо дохода[2]

Държава	Годишна такса телевизия	Среден брутен годишен доход	Процент от средния брутен годишен доход
Албания	5,81	5148	0,11%
Босна и Херцеговина	46	9048	0,51%
Република Хърватска	139	14664	0,95%
Гърция	36	17592	0,20%
Черна гора	42	9444	0,44%
Словакия	55,68	13032	0,43%
Словения	153	21756	0,70%

От различни законодателни документи и документи с отворен достъп ние събрахме данните за телевизионните лицензи на домакинство. От Международния валутен фонд (МВФ, 2019)[12], взехме данни за месечните доходи в разглежданите страни, които са презичислени в евро за по-нататъшен анализ. Както е видно от таблицата, най-високите годишни телевизионни лицензи са в Словения -153 и Хърватия 139 евро, а най-ниският е в Албания 5,81 €. За да разберем по-добре каква е действителната тежест на телевизионния лиценз, ние го изчислихме като процент от годишния доход въз основа на данните на МВФ за брутният месечен доход. Като цяло представените държави имат среден телевизионен лиценз от 0.48% или 68.21 €. Важно е да се отбележи, че Гърция е сред страните с висок среден брутен доход и техният лиценз за телевизия е относително нисък - само 36 евро/годишно.

Българското правителство обмисля въвеждане на лиценз за обществената телевизия, така че въз основа на анализа, посочен по-горе, размерът му трябва да бъде около 0,5 % от годишния брутен доход. Нещо повече, вече има проведено проучване сред българското население от един от авторите на тази статия по същата тема (Колев, Д., Станев, Е., 2020). Това показва, че мнозинството българи смятат обществената телевизия

за важен фактор и искат тя да продължи да работи, но не подкрепят телевизионния лиценз (виж фиг. 1).

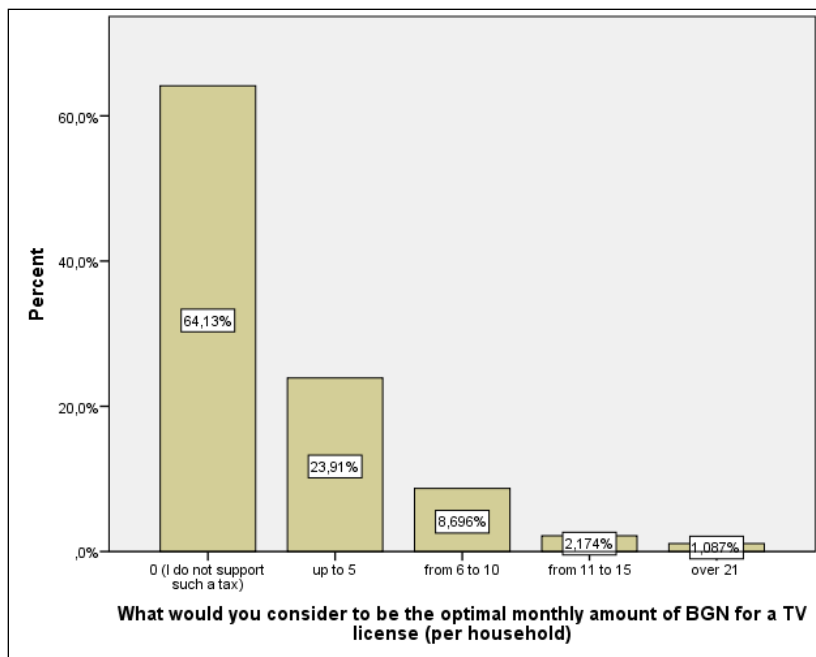
Фигура 1: Публична подкрепа за лиценз за телевизия в България

Източник: Колев, Д., Станев, Е., 2020

Както е видно от фигурата, повече от 65% от анкетираните не подкрепят лиценза и само 25% са положително настроени за него. Налагането на такъв лиценз би позволило на националните медии да генерират повече средства, ако те бъдат прехвърлени от правителството, което ще доведе до по-добро качество на продукцията им.

Освен това националната телевизия би имала стабилен (фиксиран) бюджет, позволяващ на нейното ръководство да има по-добро планиране и разпределение на ресурсите. Nketakolam (2020) класифицира бюджетите и счита, че нестабилното бюджетиране се отразява върху системите за планиране и управление във всяка организация, което би довело до провал в дългосрочен план. От друга страна, правителството на РБ не е предложило друга форма на компенсация за гражданите след прилагането на гореспоменатия лиценз, което би довело до увеличаване на общата данъчна тежест.

Въпреки че повечето респонденти не са съгласни с прилагането на отделен лиценз за обществената телевизия, те бяха помолени да посочат подходяща месечна сума (Колев, Д., Станев, Е. 2020). А повечето от респондентите (23.91%), които считат телевизионния лиценз за добър законодателен ход, декларират оптималната месечна сума за домакинство до 5 лева, което представлява около 2,56 евро на месец или 30,72 годишно на домакинство.

Фигура 2: Оптимален месечен размер на телевизионния лиценз

Източник: Колев, Д., Станев, Е., 2020

Като се има предвид това и общият брой на потребителите на телевизионни услуги в РБ - 2029464 (CRC, 2019), може да се предположи, че чрез прилагането на лиценз за телевизия от около 2,5 евро на месец правителството ще натрупа повече от 60 милиона. евро годишно за подпомагане на националната телевизия и медии, ако всички телевизионни потребители в страната го плащат.

Има обаче част от населението, което би се отказало да притежава телевизор, за да не плаща. Както показва изследването (Колев, Д., Станев, Е., 2020), ако българското правителство наложи телевизионен лиценз и това е повече от 2,5 евро на месец, около 28% от потребителите биха спрели да използват телевизионни услуги като цяло, което води до на по-нисък, но все пак приемлив бюджет за обществената телевизия от приблизително 40 млн. €, в случай че всички средства се прехвърлят към него.

В момента правителството е делегирао около 36 358 974 евро за финансиране на националната телевизия. Може да се заключи, че ако се приложи телевизионен лиценз от 2,5 евро, той ще покрие текущите държавни разходи за националните медии.

Има два най-вероятни сценария - първо, правителството делегира само средствата, генерирани от лиценза за телевизия; второ, правителството поддържа текущото субсидиране и добавя генерираните средства от лиценза за телевизия. И в двата случая ръководството на националната телевизия трябва да направи график за плащане, за да изчисти текущия си дълг. Както твърдят някои изследователи (Антонова, В., Лазаров, А., 2019), размерът му е повече от 50 млн. лв. или 25 млн. евро, съответно най-значителната част от този дълг са средствата, необходими за националното излъчване на телевизията, което се изплаща на частна компания годишно. Допълнителните резултати от

прилагането на телевизионния лиценз за управлението на националната медия са разгледани по-долу.

От една страна, ако правителството реши да делегира всички средства, генерирани от телевизионния лиценз, без каквато и да е друга форма на финансиране, това би било приблизително достатъчно за националния телевизионен бюджет. От гледна точка на управлението, това би улеснило процеса на вземане на решения, което би позволило на ръководството да планира по-добре своите ресурси - краткосрочно, средносрочно и дългосрочно. Базерман и Мур (2012) анализират задълбочено процеса на вземане на решения и значението му за управлението, докато Херик (2012)[10] го обсъжда в областта на медиите.

И двете потвърждават твърдението, че стабилният бюджет улеснява процеса на вземане на решения. Той също така отговаря на планирането според Reading (2002) и Ramirez, Selski и van der Heijden (2010)[11]. Някои изследователи (Hollifield, C., Wicks, J., Sylvie, G., Lowrey, W., 2016) твърдят, че в динамични области като медиите дългосрочните планове съответстват приблизително на 5 години.

Освен това, устойчивото финансиране би позволило на националната телевизия на РБ да запази най-ценните си активи - добрите журналисти, които имат. Изследване на Антонова, В. и Лазаров, А. (2019)[7] показва, че има значително увеличение на ресурсите, необходими за заплати на персонала в националната телевизия от 22,77 млн. лева през 2012 г. до 28,73 млн. Лева Лева през 2018 г. или ръст от 6 млн. Лева - 3,2 млн. Лева евро. Очаква се тези цифри да се увеличат още повече и в момента те представляват повече от една трета от текущия бюджет на националната телевизия.

Ако телевизионната такса има висока събираемост, това би означавало още повече налични ресурси да бъдат делегирани от правителството, което води до все повече и повече ползи за управлението на националната телевизия. Те биха могли да си позволят да получат повече разследващи журналисти или да поканят по-добри специалисти като гости в телевизионни предавания, с други думи - по-високо качество на продукцията. В средносрочен и дългосрочен план те биха могли да подобрят оборудването и да създадат по-качествени продукции. Друг вариант е да се засили сътрудничеството с образователните институции за привличане на млади хора. В сегашния си вид националната телевизия на РБ вече има такава дейност за стажове в няколко местни университета - телевизионна академия (БНТ, 2020), (УТП, 2020)[3].

Предимството за правителството при този сценарий е, че те биха имали допълнителни 36 млн. евро за други обществени блага. Препоръчително е те да изяснят как тези допълнителни средства ще бъдат изразходвани чрез официални изявления.

От друга страна, ако правителството запази текущото финансиране за националната телевизия и им даде разпределените средства от телевизионния лиценз, те биха разполагали с много повече ресурси. Това би позволило на ръководството да планира много от гореспоменатите подобрения в още по-кратък срок. Едно от най-добрите предимства би било привличането на по-добри журналисти, така че качеството на информацията, споделена от медията, да бъде по-високо. В средносрочен и дългосрочен план това би могло да изпълни и управленската цел – националната телевизия да бъде възприемана като по-влиятелен източник на информация. Нещо повече, това би

увеличило популярността на марката ѝ и би предоставило възможност да се привлекат повече търговски партньори, т.е. да се продава рекламно време на по-високи цени. Към момента националната телевизия привлича само 8,6% от аудиторията (Антонова, В., Лазаров, А., 2019 г.)[7].

Един от много важните фактори, ако ръководството на националната телевизия има по-голям бюджет, е възможността да се работи по допълнителни проекти, като например високосъдържателни продукции - телевизионни сериали, филми, които изискват по-големи инвестиции. Друга възможност да се заинтересува обществеността са спортните събития и с достатъчно пари, телевизията може да получи изключителните права за някои от тях. Изследователите твърдят (Антонова, В., Лазаров, А., 2019 г.)[19], че цената за получаване на високосъдържателни продукции и спортни събития за българската национална телевизия варира между 11 и 19 млн. лв. или 6 до 9 млн. €. Освен това през последната година българската национална телевизия е придобила 231 филма за 1,3 млн. евро (според годишния финален финансов отчет на Българската национална телевизия (БНТ), 2019 г.)[3]. Ако можеха да похарчат 2 или 3 млн. евро повече за подобно съдържание, това би привлякло по-голяма аудитория и би изградило по-добър имидж на медията.

Друг важен фактор за националната телевизия са нейните човешки ресурси, така че ако ръководството разполага с повече средства, те биха могли да направят сериозни инвестиции в тази област. Според годишния финансов отчет (БНТ, 2020 г.)[3] в момента работят 1300 души със средна годишна заплата от 20 260 лв. или приблизително 10 000 евро, но ако ръководството на националната телевизия има повече средства за изразходване, те ще могат да получат по-добри специалисти. Един от възможните начини е да се привлекат по-качествени служители от пазара на труда или те биха могли да развият собствени кадри, като наблягат на гореспоменатата телевизионна академия, извършват платени стажове, създават програми за стипендии за студенти в университети партньори и други.

Всичко е това възможно, ако националната телевизия получава по-високо финансиране от правителството и нейното ръководство трябва да направи всичко необходимо за въвеждането на телевизионния лиценз, за да увеличи бюджета си. Увеличаването на наличния финансов ресурс е много важно поради необходимостта от големи инвестиции в техническо оборудване и развитие на инженерния персонал, тъй като изискванията на клиентите са високи и за задържане на аудиторията се нуждаят от по-качествено медийно съдържание.

В този сценарий правителството не освобождава допълнителни средства, но националната телевизия би имала по-добро финансово състояние и възможност да се конкурира с частните телевизии, които работят в национален мащаб. Това би било от полза за аудиторията в страната като цяло и особено за групите с по-ниски доходи, които нямат достатъчно средства, за да се абонират за частни телевизионни услуги. За тях основният резултат би бил по-доброто качество на националните телевизионни продукции, възможността да гледат специални спортни събития и по-голямо съдържание като филми, телевизионни сериали и т.н., излъчвани в цялата страна.

И накрая, ако телевизионният лиценз бъде въведен, ръководството на националната телевизия трябва да разгледа друга важна възможност - повишаване на

обществената осведоменост и положително отношение към нея. Както се предполага, те имат най-голям интерес за въвеждане на лиценза, тъй като това ще генерира допълнителни средства за поддържане на националната телевизия. Следователно ръководството трябва да се стреми да го получи, като отдели част от телевизионното си време, за да го популяризира сред хората чрез анализ от експерти или действия за връзки с обществеността (PR) за прилагане на лиценза.

За улесняване на събирането на телевизионни лицензи, ние препоръчваме те да бъдат добавени към месечната сметка за електроенергия, така че да се разпределят равномерно и да се възприемат като по-ниска тежест за данъкоплатците. Тази система вече работи в други балкански страни и може да се счита за добра практика.

3. Заключение

В заключение, най-голямата полза от въвеждането на телевизионен лиценз е доброто финансово състояние и независимостта на националните медии чрез прозрачно финансиране и отделянето му от финансирането на другите обществени блага. Според нашия анализ, лиценз от 5 лева или 2,5 евро на месец би бил достатъчен за поддържането на националната телевизия.

Въпреки това, ако правителството на Република България пристъпи към налагане на този или друг вид данък, те трябва да направят ясни официални изявления за него, неговата цел и начина на изразходването му или прехвърлянето на допълнително събраните средства.

Възможно е намаляване на потреблението на телевизионни услуги и потенциалната загуба на клиенти за компаниите, предоставящи такава услуга, но все пак ще има достатъчно отпуснати средства от останалите потребители, за да се запази бюджетът на националната телевизия.

Може би добро официално изявление би намалило значително загубите на клиентите и съответно би допринесло за по-добро обществено мнение относно лицензионното законодателство. Тук ролята на мениджмънта на националната телевизия е ключова, тъй като те имат личен интерес и биха се възползвали от телевизионния лиценз, следователно, ръководството трябва да направи PR кампаниите насочени към този законодателен ход.

От гледна точка на управлението, въвеждането на телевизионния лиценз би генерирало повече средства за националната телевизия и те лесно биха могли да планират бъдещи дейности и най-важното - ръководството ще има достатъчно средства, за да задържи персонала. В допълнение, средствата необходими за покриване на заплатите на служителите в националната телевизия, са повече от една трета от нейния бюджет. Освен това, с допълнителното финансиране, те биха могли да разширят телевизионната академия и да задоволят нуждите си от човешки ресурси.

Друго предимство за мениджмънта е възможността да получават висококачествено съдържание, специални събития, така че националната телевизия да бъде конкурентоспособна на медийния пазар в дългосрочен план.

Литература

1. Bazerman, M., Moore, D. (2012): *Judgment in Managerial Decision Making*, New Caledonia.
2. Bulgarian National Television. (2019), *Annual Financial Report additional notes 2019*, available online at https://bnt.bg/f/news_parts/o/0/83294081d7fcf4c9ed9056a0db3924ab.pdf?fbclid=IwAR2mq8tDSyd5mkN0PIuwx_Ea4iJKDTMW388HqsM1Fz2J1EmctntxsB_xYmI.
3. Bulgarian National Television. (2020), *Annual Financial Report for 2020*, available online at <https://bnt.bg/finansov-otchet-na-bnt-85pages.html>.
4. Bulgarian National Television. (2020), *TV academy first enrollment*, available online at <https://bnt.bg/news/tv-akademiyata-posreshta-parviya-si-vipusk-282004news.html>.
5. Communications regulation commission of Republic of Bulgaria. (2019), *Annual report for 2019*, available online at <https://mub.me/93e>.
6. Croatian Parliament. (19 February 2003), *Zakon o Hrvatskoj radioteleviziji (The Croatian Radio-Television Act)*, Narodne novine NN 2003/25; (in Croatian).
7. Antonova, V., Lazarov, A. (2019), *Bulgarian National Television to declare bankruptcy*, Capital.bg, available online at https://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2019/06/07/3921331_bnt_falira/?fbclid=IwAR3CQhT639qrjckJyIbD9Dtoq4QHeOoDw2PpyldcyrZ-VAslDomlbgz9_g.
8. Government of Albania, (2014), FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË (OFFICIAL NOTEBOOK OF THE REPUBLIC OF ALBANIA), viti 2014, numri 196, available at https://web.archive.org/web/20150501111613/http://www.qbz.gov.al/botime/fletore_zyrtare/2014/PDF-2014/196-2014.pdf, (in Albanian).
9. Government of Republic of Bulgaria. (2019), *National budget of Republic of Bulgaria for 2020*, State newspaper, issue 100, December 2019, available at https://www.mh.government.bg/media/filer_public/2020/01/16/zakon-dbrb-2020.pdf?fbclid=IwAR3CNRPie-CmJaaWtY2AgSAPMMrQvHY0LwCDIf0aQ_X2qto5MxHkk-5f5Nc
10. Herrick, D. (2012): *Media Management in the Age of Giants: Business Dynamics of Journalism*, UNM Press.
11. Hollifield, C., Wicks, J., Sylvie, G., Lowrey, W. (2016): *Media Management: A Casebook Approach*, NY.
12. Inernational monetary fund. (2020), *Average monthly income in USD*, available at https://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2020/01/weodata/weoselagr.aspx?fbclid=IwAR2-5ZJW_XMAf8xMAzL1nOdDdidP4bBwO6dTm7Vcm5BTQzIWhcvSt1sVT8k.

13. Kolev, D., Stanev, E. (2020), *The Future of the Television Service and its Role for Telecom Operators in Bulgaria (part 2)*, Fifth international scientific conference TIEM 2020 (to be published).
14. Massey, K. (2013), *License fee*, Museum of the Broadcast Communications in Chicago, USA, available online at: <https://web.archive.org/web/20130904131244/http://www.museum.tv/archives/etv/L/html/L/licensefee/licensefee.htm>.
15. Nkemakolam, A. (2020), *A Perspective View of Budget Control As A Tool For Management Decisions Making*, International Journal of Economics & Business, ISSN: 2717-3151, Volume 7, Issue 2, 2020, pp. 81 – 91.
16. Open Society Institute, EU Monitoring and Advocacy Program; Network Media Program. (2005). *Television across Europe: regulation, policy and independence: Bosnia and Herzegovina (PDF)*, EU Monitoring and Advocacy Program (EUMAP)/ Open Society Institute (OSI). pp. 253–338.
17. Ramirez, R., Selsky, J., van der Heijden, K. (2010): *Business Planning for Turbulent Times: New Methods for Applying Scenarios*, Earthscan, London.
18. Reading, C. (2002): *Strategic Business Planning: A Dynamic System for Improving Performance & competitive advantage, 2nd edition*, Kogan page, London.
19. Republic of Montenegro broadcasting agency. (2004), *LAW ON PUBLIC BROADCASTING SERVICES "RADIO OF MONTENEGRO" AND "TELEVISION OF MONTENEGRO"*, available online at https://www.ecoi.net/en/file/local/1077931/225_tmpphpKWLhZD.pdf
20. RTV Slovenija. (2013), *Mesečna višina RTV prispevka določena v Zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014* (Ur.l. RS št. 46/2013) (in Slovenian).
21. Slovakian law information portal. (2012), o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (in Slovakian), available online at <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2012/340/>
22. University of Telecommunications and post. (2020), *TV academy to tuitor future personnel for the Bulgarian National Television*, available online at: <https://www.utp.bg/2020/03/09/tv-academia-obuchava-budeshtite-kadri-na-bnt/>.